

Raffelovn og en Symastine til samme Vare? Det veed jeg ikke; men af den Slags Spørgsmaal kunne mange opstilles. Derfor have vi troet, at det var heldigere, at Loven undgik hele dette Spørgsmaal. — Endelig have vi tilladt os at stille Forslag til en forandret Affattelse af § 13. Jeg tillod mig allerede ved 2den Behandling at udtale, at bemeldte § 13 ikke er nogen ganske heldig Paragraf, idet den bestemmer, at, naar Nogen før Lovens Krafttræden allerede benytter visse Mærker, kan ingen Anden ved Anmeldelse erhverve Ret til en saadan Benyttelse, saafremt den førstnævnte inden 2 Maaneder, efter at Loven er traadt i Kraft, gjør Anmeldelse derom. Gjøres altsaa Anmeldelsen, skulle tidligere Anmeldelser, saadanne, der før Udløbet af de to Maaneder efter Lovens Krafttræden ere gjorte, om samme Varemærke, træde tilbage. Derved vil der let fremkomme en Kollision, som kan høves, naar man noget forlænger det Tidrum for Lovens Krafttræden, der staar nævnt i § 19, naar man sætter 6 Maaneder i Steedet for 4, og saa lader de ældre Ihaendehavere af Varemærker melde sig i Løbet af de 6 Maaneder og først lader nye Begjæringer fremkomme efter den Tid. Det er dertil, at vort Ændringsforslag under Nr. 4 til § 13 sigter. — Idet jeg altsaa paa mine ærede Medforslagsstilleres og egne Begjæringer anbefaler disse Ændringsforslag, skal jeg endnu kun gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til de Ændringsforslag, der ere fremkomne fra det ærede Udvalg. Det skal egentlig kun være et Par anerkjendende Bemærkninger, idet Udvalget har været saa imødekommende at optage Noget af det, jeg foreslog ved 2den Behandling. Saaledes er det ærede Udvalg gaaet ind paa den Tanke, at et Vo ogsaa kan ønske selv at beholde et Varemærke. Det er dertil, Forslaget under Nr. 5 til § 12 sigter. Men navnlig har Udvalget vist mig Imødekommenshed ved Affattelsen af § 17, ved hvilken det første Stykke i Regjeringens oprindelige Lovforslag § 17 overensstemmede med mit Forslag optages, og jeg kan derfor i det Føle tiltræde denne Paragraf.

Indenrigsministeren (Steel): Den ærede Ordfører har allerede udtalt, at der mellem den forrige og denne Behandling af Lovforslaget har været givet Indenrigsministeren Lelighed til Forhandling med Ordføreren, og det imødekommende Hensyn, som Udvalget har taget til Ministerens Bemærkninger med Hensyn til Ændringsforslagene, har til Følge, at jeg kan erklære mig fuldt tilfreds med deres Affattelse i den Form, hvori de nu foreligge. Den ærede Ordfører har allerede bemærket, at den gjenoptagne § 15 mere er optagen, fordi den synes at høre med til at fuldstandiggjøre Lovens System, end fordi Loven vilde være ubrugelig eller Fortolkningen af Loven frembringe et andet Resultat, desform Paragrafen ikke stod deri. Grunden

til, at den fra første Færd har været indført i Lovforslaget, er, at man vilde tydeliggjøre Betydningen af, at et Varemærke udsettes. Jeg tror ikke, at Nogen kunde forstaa Lovens anderledes, selv om Paragrafen ikke stod der; men denne hører med for at fuldstandiggjøre Lovens System.

Med Hensyn til de af flere ærede Forslagsstillere fremsatte Forslag skal jeg tillade mig nogle Bemærkninger. Det forekommer mig, at de ærede Medlemmer af en noget ængstelig Omsorg for Anmelderne have været omhyggelige ikke blot for at varetage disses Ret, men ogsaa for at sørge for deres Bekvemmelighed. Jeg kan ikke se, at det er en særdeles streng Fordring til en Mand, der vil søge sig et Varemærke, at han selv skal undersøge, hvor vidt det Varemærke, han har tænkt at antage, kan blive gyldigt overfor Andres tidligere erhvervede Ret til det samme Mærke eller ikke, i Serdeleshed da Udgangen til at kunne erhverve denne Kundskab nu er i betydelig Grad lettet derved, at alle allerede indregistrerede Varemærker kunne søges og findes paa eet Sted. De ærede Forslagsstillere have ved deres Ændringsforslag under Nr. 1 søgt at faae hele Ueiligheden og Ansvar for, at et Varemærke, der indføres i Registret, ogsaa kan blive opretholdt som gyldigt overfor Trediemand, lagt over paa Registratør, og paa den anden Side have de i Ændringsforslaget under Nr. 2, taget en Bestemmelse, som gjør, at naar Varemærket er optaget i Registret, kan det ikke komme ud deraf uden ved Dom. Dette er for Anmelderen overmaade bekvemmere Regler, som de ærede Forslagsstillere have nedlagt i deres Ændringsforslag, men som jeg tillader mig at tro, ikke ere ret praktiske, naar vi komme til at se nærmere paa Sagen. Jeg tror, at man tilside sætter Hensynet til Andre, idet man søger for Anmeldernes egen Bekvemmelighed. Det ærede Medlem for 5te Kreds har ment, at det var en lille Fordring, man stillede til Registratør, og at det vilde være overmaade let for ham at opfylde den. Jeg maa dog sige, at i det Tilfælde Varemærkeinstitutionen fik en stor Udstrækning, kunde det blive et overmaade byrdefuldt Arbejde for Registratør til enhver Tid at skulle vide Bekked om, hvorvidt et Varemærke allerede er benyttet eller ikke, saa meget mere som det kan være Tvivl underkastet, om det netop er det samme Varemærke, der tidligere er benyttet, eller ikke. Det er ikke saa overmaade let at afgjøre den Ting. Forskjellen mellem tvende Varemærker kan være af den Bestaafenhed, at Spørgsmaalet kræver en usigtig Undersøgelse og nogen Overveielse. Men Registratør skal dog tage Bestemmelsen paa sit Ansvar. Jeg vil ikke dermed sige, at han paadrager sig Erstatningsansvar eller beslige; men der hviler dog altid det Ansvar paa den Embedsmand, som skal udføre en saadan Forretning, at den maa kunne opretholdes og findes rigtig bagefter. Det er et meget vidtløftigt og anstrengende Sverv, man derved